

dinsdag 20 augustus 2019 - 3 minuten lezen

Verzet tegen 'woesj woesj' loont zelden

Het ene na het andere windmolenplan is in de streek uit de grond geschoten. Op elke plek kwam verzet. Maar heeft dat eigenlijk zin?

LAURA ROMANILLOS PAUL ROOVERS

DEN BOSCH

'Verzet is vaak zinloos, op het moment dat omwonenden weten dat er een windpark komt.' Ervaringsdeskundige Rob Rietveld, die inmiddels fulltime met windparken bezig is, draait er niet omheen. „95 procent van alle plannen voor windturbineparken die in procedure zijn genomen, wordt uiteindelijk uitgevoerd."

Wat is de waarde van inspraak bij de bouw van windmolens? Die vraag is actueler dan ooit, omdat het ene na het andere plan wordt gepresenteerd. Zo zijn er initiatieven rond de Ertveldplas in Den Bosch en langs de A2 bij Zaltbommel, in de polder tussen Oss en Rosmalen en tussen Heesch en Vinkel.

Hoogst haalbare

Rob Rietveld, directeur van de Nederlandse Vereniging Omwonenden Windparken, weet van de hoed en de rand. Zo min mogelijk overlast is vaak het hoogst haalbare, is zijn devies, al leert de ervaring dat dat zelfs dat lang niet altijd lukt. Rietveld woont in Drenthe. In 2011 liep hij toevallig bij zijn burens binnen toen die op het punt stonden naar een bijeenkomst in het provinciehuis te gaan.

„Ze hadden gehoord dat er een windpark zou komen en gingen luisteren. Ik ging mee. Het gebied waar ik woon viel uiteindelijk af als locatie, maar ik raakte betrokken bij de overkoepelende organisatie in Drenthe en Groningen."

Raad van State

Mark Speldenbrink uit Nieuw-Beijerland (onder de rook van Rotterdam) heeft wél windturbines in zijn 'achtertuin'. Zijn huis staat op 1100 meter van Windpark Spui. Met man en macht werd er door de dorpen Nieuw-Beijerland, Piershil en Simonshaven tot aan de Raad van State gestreden. Tevergeefs, ze kwamen toch: tiphoopte 200 meter.

Vergelijkbaar met de situatie in Den Bosch, waar de Raad van State begin augustus de bezwaren tegen vier turbines op de Rietvelden en rond de Ertveldplas verwierp. Eerder had de rechtbank bepaald dat er maar ruimte was voor drie windmolens. Maar de Raad van State vindt dat de vier geplande turbines als één geheel moeten worden gezien. Het Actiecomité Winpark Rietvelden NEE en groepering Tegenwind Engelen waren teleurgesteld: „We gaan niet chagrijnig door het leven, maar de uitspraak is zeer teleurstellend”, zei voorzitter Roland Somers van Windpark Rietvelden NEE begin deze maand. De verwachting van de initiatiefnemers is dat de vier molens er in 2020 staan.

In Heesch, Vinkel en Nuland nemen de bezwaren tegen de komst van windmolens op bedrijventerrein Heesch-West intussen toe. Bezwaarmakers richten hun pijlen nu nog op de gemeenteraden die moeten besluiten over de inpassing in het bestemmingsplan. Bezwaren tegen de komst van drie turbines waren er in Zaltbommel ook. Het beroep tegen dit particuliere initiatief strandde bij de Raad van State: niet-ontvankelijk.

Er wordt totaal voorbijgegaan aan de ellende die achter de windparken schuilt

Als de molens er eenmaal staan, is de impact volgens Speldenbrink groot. „Er zijn hier al meer dan vierhonderd geluidshinderklachten ingediend. De omwonenden slapen, afhankelijk van het weer, niet meer. 's Avonds zwakt de wind aan de voet van de windturbine af. Maar op hoogte wakkert hij juist aan, dus gaan die dingen extra draaien. Mensen moeten met hun ramen dicht slapen vanwege het continue geluid. Ze kunnen overdag niet meer in hun tuin zitten, vanwege het geluid: woesj woesj woesj. Ik ken

mensen die hun huis een paar uur moeten ontvluchten vanwege de drukgolven. Die geven een heel onprettig gevoel. Waar zijn we mee bezig?"

Argeloze bewoners die met windturbines geconfronteerd worden, krijgen nauwelijks een stem, zegt Rietveld. „Als er een windpark komt, zorgt dat voor veel onrust. Mensen krijgen vaak het gevoel dat ze buitenspel worden gezet, en dat is ook meestal zo. Ze zouden mee moeten praten. Daarom heeft actie voeren dus ook zin. Want je kunt praten over de maximale geluidsproductie, over slagschaduwverminderende maatregelen, over de vergoedingen die er kunnen zijn voor de schade."

Overlast

Windpark Spui in de Hoekse Waard is sinds twee maanden in bedrijf. Speldenbrink en co willen dat de geluidsnorm aangepast wordt. „De huidige norm laat gewoon toe dat er een bepaalde overlast mag zijn. Je kunt overlast wel melden, maar als die binnen de norm valt, die dus veel te hoog is, gebeurt er niks. Er moet meer onderzoek komen naar die norm, zodat windparken verder van woningen af worden neergezet. Want het wordt erger; nu zijn ze 200 meter hoog, maar 230 en 250 meter komen eraan. Er wordt totaal voorbijgegaan aan de ellende die er achter de windparken schuilt. En als burger sta je machteloos en rechteloos tegenover de windboeren, de gemeente en de provincie."